

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: Ing. B. K.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Helenou Tukinskou, advokátkou se sídlem J. V. Sládka 1363/2, 415 01 Teplice, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky**, sídlem Kloknerova 26, 148 01 Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.5.2015, č.j. MV-62603-3/PO-C-2015,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, ze dne 29.5.2015, č.j. MV-62603-3/PO-C-2015, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,-Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanoveného lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, ze dne 29.5.2015, č.j. MV-62603-3/PO-C-2015, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 16.2.2015, č.j. HSUL-4272-37/TP-2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku požární ochrany dle § 78 odst. 1 písm. h), písm. j) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o požární ochraně“), za nějž mu byla uložena pokuta ve výši 10.000,-Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1.000,-Kč. Přestupku se měl dopustit tím, že dne 3.7.2014 v době od 9:45 hodin do 10:00 hodin v Újezdíčku v ulici Řetenická u zahrádkářské kolonie neumožnil orgánu státního požárního dozoru provedení potřebných úkonů při zjišťování příčiny vzniku požáru osobního

automobilu Lada 1500, registrační značky „X“, k jehož požáru došlo dne 3.7.2014 v době od 9:24 hodin do 9:26 hodin na téže místě, když nepodal potřebné informace k průběhu události a neumožnil ohledání příslušného vozu, čímž porušil povinnost stanovenou v § 17 odst. 1 písm. g) zákona o požární ochraně. Současně žalobce požadoval, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žalobce předně namítl, že rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně nejsou v souladu s hmotným právem a že napadené rozhodnutí žalovaného je zcela nepřezkoumatelné, neboť z něj není zřejmé, jak se žalovaný vypořádal s námitkami a návrhy žalobce, dále jaké konkrétní námitky žalobce v odvolání uplatnil, a neplynou z něj ani konkrétní úvahy a právní a skutkové hodnocení žalovaného. Dále žalobce uvedl, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně nesplňuje s ohledem na zásadu právní jistoty a ne bis in idem zákonné požadavky dle § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) a dle § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), neboť neobsahuje právní větu, z níž by bylo patrné, jakou konkrétní skutkovou podstatu přestupku měl žalobce naplnit, když se v případě přestupků podle § 78 odst. 1 písm. h), písm. j) zákona o požární ochraně jedná o alternativní skutkové podstaty.

Řízení je podle žalobce zatíženo další procesní vadou, neboť nebyl řádně zjištěn skutkový stav a právní závěry z něj vyvozené jsou v rozporu s platnou právní úpravou. Skutkový stav dle žalobce neodpovídá skutečnosti a správní orgán I. stupně nezohlednil všechny předložené důkazy, zejména důkazy svědčící ve prospěch žalobce, konkrétně fotodokumentaci místa skutku předloženou žalobcem, která má vyvracet výpověď svědka K. a dokládat tvrzení žalobce, že vozidlo bylo odtahováno nikoli do garáže, nýbrž do areálu společnosti Ferrotherm s.r.o. blízkého cca 150 až 200 m, a výpovědi svědka S. a svědka P., z nichž plyne, že žalobce s hasiči spolupracoval. Žalobce také navrhl ustanovit osobu, která volala na tísňovou linku, a dále navrhoval svědky (příhlížející zahrádkáře) za účelem prokázání skutečnosti, že na místě byly pořízeny fotografie místa požáru, nikoli zda mohli slyšet rozhovor žalobce se svědkem H.

Žalobce taktéž namítl, že jej vyšetřovatel nrap. P. H. prokazatelným způsobem (tj. písemně) nepoučil o jeho právech a povinnostech ve spojení s § 17 odst. 1 písm. g) zákona o požární ochraně a neposkytl mu přiměřenou lhůtu k poskytnutí součinnosti, čímž porušil § 4 a § 5 správního řádu. Žalobce jako civilista mohl těžko rozpoznat funkce jednotlivých hasičů a prokazatelně se zasahujícími hasiči spolupracoval, přičemž svou informační povinnost o svém záměru odtáhnout vozidlo splnil vůči některým hasičům, kteří na místo dorazili dříve, a správní orgán se s těmito otázkami nevypořádal.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že nesouhlasí s námitkou, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a že skutkový stav věci neodpovídá skutečnosti, a odkázal na str. 2 svého rozhodnutí, kde vycházel z toho, že odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je velmi podrobné a důsledně vychází z podkladového spisu. Žalovaný dodal, že odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozebírá základní skutečnosti vztahující se k dané věci, vypořádává se s výpověďmi svědků i s námitkami žalobce, proto žalovaný dospěl ke stejným závěrům jako správní orgán I. stupně.

Žalovaný taktéž vyjádřil nesouhlas s námitkou, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně nesplňuje zákonné náležitosti, neboť obsahuje popis skutku včetně časových údajů i citaci konkrétních ustanovení zákona o požární ochraně. Ve vztahu k námitce porušení § 4

správního řádu žalovaný uvedl, že písemné a prokazatelně doručené poučení neodpovídá charakteru dané situace (požár automobilu) ani právnímu předpisu a že se vyšetřovatel požáru žalobci prokázal služebním průkazem (dle služebního záznamu o odmítnutí potřebné součinnosti).

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen („s.ř.s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalovaného (dle § 75 odst. 1 s.ř.s.), dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

Nejprve se soud zabýval otázkou namítané nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím pro nesrozumitelnost z důvodu absence právní věty ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť k meritornímu přezkumu může soud přistoupit pouze v případě rozhodnutí, které je mimo jiné srozumitelné a opřené o dostatek důvodů.

Podle ust. § 77 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 9. 2015, musí výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce (§ 11 odst. 3), o započtení doby do doby zákazu činnosti (§ 14 odst. 2), o uložení ochranného opatření (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 odst. 2) a o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

Podle ust. § 68 odst. 2 věty první správního řádu se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1.

Soud neshledal výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně nesrozumitelným, neboť právní věta nepatří mezi nezbytné zákonné náležitosti výroku rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, vyžadované výše citovaným ust. § 77 zákona o přestupcích ani ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Takovýto závěr rovněž nevyplývá ani z dosavadní judikatury správních soudů. Soud konstatuje, že výrok prvostupňového rozhodnutí obsahuje jak popis skutku s přesným označením místa i času jeho spáchání, který specifikuje protiprávní jednání žalobce nezaměnitelným způsobem, tak vyslovení viny žalobce ze spáchání přestupků, právní kvalifikaci spáchaných přestupků podle dle § 78 odst. 1 písm. h), písm. j) zákona o požární ochraně i ustanovení, které měl žalobce svým jednáním porušit (§ 17 odst. 1 písm. g) zákona o požární ochraně), jakož i druh a výměru uložené sankce a povinnost uhradit náklady správního řízení.

Dále se soud věnoval námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů, spočívající v tom, že se žalovaný řádně nevypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce a jeho návrhy.

Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění správního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.12.2003, č.j. 2 Ads 58/2003-75, www.nssoud.cz).

Není-li z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, proč správní orgán nepovažoval za důvodnou právní argumentaci uvedenou v odvolání a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., a to zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ odvolání. Správní orgán musí uvést, v čem konkrétně nesprávnost argumentace účastníka řízení spočívá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.7.2005, č.j. 2 Afs 24/2005-44, www.nssoud.cz).

Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

V projednávané věci obsahovalo odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně nejen stejné námitky ve vztahu ke zjištěnému skutkovému stavu věci jako správní žaloba, ale i další, týkající se zjištění osoby řidiče či způsobu vnímání běhu času, dále také námitky týkající se postupu vyšetřovatele, který žalobce o jeho povinnostech řádně nepoučil, a skutečnosti, že žalobce požadované informace již sdělil jiným hasičům. Žalovaný pochybil, když se s výše uvedenými námitkami žalobce vypořádal stroze jedním odstavcem, v němž pouze uvedl, že „*Odůvodnění (rozhodnutí ze dne 16.2.2015, č.j. HSUL-4272-37/TP-2014) je zpracování velmi podrobně, a to jak po stránce procesní, tak po stránce věcné. Zabývá se celým průběhem správního řízení v dané věci a uvádí konkrétní údaje vztahující se k předmětným skutečnostem. Správní orgán I. stupně provedl ve věci rozsáhlé dokazování, na jehož základě a listinných podkladů přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí. Důkazem je podkladový spis. Obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyvrací námitky uplatněné v podaném odvolání a není pochyb o tom, že přestupce neposkytl potřebnou součinnost při zjišťování příčiny vzniku požáru osobního automobilu Lada 1500, registrační značky 7U1 4622.*“

Z výše citovaného plyne, že žalovaný neuvedl žádné vlastní argumenty založené na skutkovém a právním hodnocení dané věci, jimiž by početné námitky žalobce vyvrátil, pouze odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které má námitky žalobce vyvracet, a na podkladový spis, ačkoliv je to právě odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, s nímž žalobce ve svém odvolání polemizuje (se zaměřením na hodnocení provedených důkazů).

Jelikož se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádným způsobem nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce, přistoupil soud bez nařízení jednání ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vadu řízení podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Současně podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V rámci dalšího řízení žalovaný při vázanosti právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. ve věci znovu rozhodne a své rozhodnutí řádně a úplně odůvodní, tedy řádně vypořádá všechny odvolací námitky žalobce, s uvedením náležitých skutkových a právních úvah, které jej k jeho závěrům vedly.

V důsledku zrušení žalobou napadeného rozhodnutí bez nařízení jednání pro procesní vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí soud nepřikročil k přezkumu námitek žalobce, které se týkaly zjištěného skutkového stavu, neboť by to bylo předčasné. Námitka rozporu rozhodnutí správních orgánů obou stupňů s hmotným právem pak nepředstavuje řádně formulovaný žalobní bod, neboť žalobce neupřesnil, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadená rozhodnutí z hlediska blíže neurčeného rozporu s hmotným právem za nezákonná.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, proto soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce náhradu nákladů řízení v celkové výši 11.228,-Kč. Náklady žalobce zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,-Kč, odměnu za zastupování advokátem ve výši 6.800,-Kč a náhradu za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % z částky 6.800,-Kč, tj. ve výši 1.428,-Kč. V rámci odměny za zastupování advokátem přiznal soud žalobci odměnu advokáta ve výši 6.200,-Kč, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) v částce 3.100,-Kč za jeden úkon právní služby podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „advokátní tarif“), a náhradu hotových výdajů ve výši 300,-Kč na jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tedy za uvedené dva úkony právní služby ve výši 600,-Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 27. února 2017

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová